

Jako laň dychtí po bystré vodě, tak dychtí duše má po tobě, Bože!
Po Bohu žízním, po živém Bohu. Kdy se smím ukázat před Boží tváří?
Slzy jsou chléb můj ve dne i v noci, když se mne každý den ptají: "Kde je tvůj Bůh?"
Vzpomínám na to a duši vylévám v sobě, jak jsem se v čele zástupu brával k Božímu domu,
jak zvučně plesal a vzdával chválu hlučící dav, když slavil svátek,
Proč se tak trpce rmoutíš, má duše, proč ve mně úzkostně sténáš?
Na Boha čekej, opět mu budu vzdávat chválu, jen jemu, své spáse.

Můj Bože, duše se ve mně tak trpce rmoutí,
proto mé vzpomínky za tebou spějí z krajiny jordánské, z chermónských končin, od hory Miseáru.
Propastná tůň na tůni volá v hukotu přejejí tvých,
všechny tvé příboje, tvá vlnobití se přese mne valí.

Kéž ve dne přikáže Hospodin milosrdenství svému a v noci své písní být se mnou!

Modlím se k Bohu života mého, promlouvám k Bohu, své skále:
"Proč na mě zapomínáš, proč musím chodit zármutkem sklíčen v sevření nepřitele?"

Smrteľnou ranou mým kostem jsou protivníci,
kteří mě tupí, když se mě každý den ptají: "Kde je tvůj Bůh?"

Proč se tak trpce rmoutíš, má duše, proč ve mně úzkostně sténáš?
Na Boha čekej, opět mu budu vzdávat chválu, jemu, své spáse. On je můj Bůh. Žalm 42

